

5. ned. / godište „A“

U duhu današnjeg evanđelja i blizine blagdana blaženog Alojzija Stepinca pokušat ćemo razmatrati vrijednost njegova života kao *svijetlo koje se ne stavlja pod posudu nego svijetli svima u kući*. Od njegove blažene smrti prošlo je punih 51 godina; umro je uoči svetkovine Gospe Lurdske. On, kao i mnogi sveci a među njima Škrivanić ostvarili su svetost života po Mariji.

Tko je A. Stepinac? Rođen je 8. 5. 1898. kod Krašića, 1930. zaređen za svećenika u Rimu, za biskupa posvećen 24. 6. 1934. u Zagrebu a nadbiskupom je postao 7. 12. 1937. Na montiranom političkom procesu 11. 10. 1946. osuđen na 16. godina zatvora, koje je proveo u tamnici u Lepoglavi do 5. 12. 1951. a nakon toga u kućnom pritvoru u Krašić sve do svoje smrti 10. 2. 1960.

Na Mariji Bistrici papa Ivan Pavao II proglasio ga je blaženim 3. 10. 1998.

Kao biskup uzeo je geslo: "In te Domine, speravi – U tebe se Gospodine uzdam!". Što se tiče vjere i pouzdanja u Boga nikada nije ustuknuo, već je otvoreno rekao na Staru godinu 1936. g.: *Neka se prolje more na nas, neka se sruše bregovi, neka potamni, ako hoće, i sunce nad nama – naša vjera u tebe, Gospodine, i u pobjedu tvojih načela ostaje nepokolebljiva jer sve će proći, a Ti ostaješ.*"

Štovao je Blaženu Djevicu Mariju, čiju je slavu promicao u svako vrijeme i na brojne načine. Neprestano je poticao je na vjernost Majci Božjoj. Tako je jednom na Mariji Bistrici u propovijedi rekao: *"Obećajemo da ćemo Ti ostati vjerni i iskreni štovatelji. Vjerni dok budu žuborili potočići naši, šumile rijeke naše, dok se bude pjenilo sinje more naše. Vjerni dok se budu zelenile livade naše, dok se budu sjenile tamne šume naše, dok bude mirisalo cvijeće domovine naše.*

U nizu euharistijskih kongresa, kojima je blaženi Alojzije Stepinac nastojao pokrenuti sveopću moralnu i vjersku obnovu u cijelom hrvatskom narodu, slavljen je i Euharistijski kongres u Starom Gradu na Hvaru 17. i 18. kolovoza 1940. **'Evropa bez Krista srlja u propast'**, u prigodnoj propovijedi na temu **"Ustrajati vjerno uz Krista"**, reče:

"Draga braćo! U knjizi života u Svetome pismu, čitamo neobičnu stvar. Kao što mati vodi za ručicu svoje dijete, tako je Bog vodio narod židovski iz Egipta u obećanu zemlju. Ali umjesto da taj narod drži vazda na umu onoga koji ga je izbavio iz ropstva i koji ga želio učiniti trajno sretnim, taj narod, tek što je Mojsije uzašao na goru, načini sebi zlatno tele, zapleše oko njega, pokloni mu se i prinesavši mu žrtve reče: 'Ovo su, Izraele, bogovi tvoji koji te izvedoše iz zemlje egipatske'. Zaista, prizor za koji čovjek ne zna, da bi se nad njim sažalno nasmijao ili gorko zaplakao. Čovjek, razuman stvor, klanja se teletu od zlata.

Ali nemojte se čuditi. Dobar dio čovječanstva nije ništa bolji...

A što mislite, tko je kriv da je današnji čovjek tako prevrtljiv i da tako lako podliježe svakoj laži? Kriv je najviše sam. A kriv je najviše zato, jer ga je Bog obdario razumom, da misli i sudi gdje mu je prava sreća i spas. Međutim, izgleda da dobar dio niti misli niti sudi svojom glavom, već padaju prvoj laži na lijepak baš tako kao i muha u mrežu paukovu.

...Ono što razni sistemi danas najviše lažu čovjeku jest tvrdnja da je čovjeku dosta ako ima kruha i zabava. Baš tako kao što je nekad rimski puk vikao: "Panem et circenses (kruha i igara)!"

...Da je čovjeku potreban kruh, tko će pametan zaniijekati? Ta zar nas nije Krist učio moliti: 'Kruh naš svagdanji daj nam danas!' Sam Isus Krist čudom umnožava nekoliko hljebova da nahrani hiljade gladnih koji su ga slijedili. I zato čovjek ima ne samo pravo, nego i dužnost da se brine za kruh, pogotovo ako je otac obitelji.

...No, ako se kaže da je kruh jedino čovjeku potreban, onda je to najveća laž, da je to jedino čovjeku potrebno. Imade nešto više daleko vrjednije, bez čega sve drugo ne koristi ništa. A to drugo nije ni više ni manje nego živi Bog, kojeg evo slavimo danas u svetoj Euharistiji."

Nakon rata ostaje uz narod i otvoreno je 18. 3. 1945. pred narodom rekao **"Ja ostajem!"** Ostao je uza svoj narod. Dana 3. listopada 1946. nakon osude u montiranom procesu ponosno je rekao: **"Moja je savjest čista"**.

Spomenute je riječi mogao izgovoriti jer je sav svoj život posvetio Bogu, Nebeskoj majci i narodu za koji je radije pošao u zatvor, nego ga napustio. Nije ga mogao napustiti jer je dobro poznao Isusove riječi "Dobar pastir čuva stado svoje".

U svojoj oporuci u Krašiću 1957. je zapisao *"Nedokučiva providnost Božja postavila me je bila prije mnogo godina vama za pastira. Znam da je u ono doba bilo u našoj dijecezi mnogo učenijih svećenika od mene. Znam da ih je bilo i mnogo zaslužnijih od mene, jer ja sam tada bio svećenik tri i pol godine, nepoznat svemu svijetu. I ako se sada, nakon svega toga, pitam zašto je Bog upravo mene odabrao za tu zadaću, onda moram odgovoriti ono što veli sveti Pavao apostol u Poslanici Korinćanima: "Što je ludo pred svijetom, izabra Bog da posrami mudre, i što je slabo pred svijetom i prezreno, izabra Bog, i ono što nije da uništi ono što jest, da se ne hvali nijedan pred Bogom"*.

Njegov grob u zagrebačkoj katedrali privlači na tisuće ljudi koji mu se svakodnevno utječu u molitvama i zahvaljuju Bogu na primljenim milostima.

I na kraju u svojim molitvama zamolimo Boga da nam blaženi Alojzije Stepinac bude zagovornik i svjetionik koji će nam osvjetljavati put na uzburkanom moru životnih iskušenja kada nas zapljuskuju valovi socijalnih nepravdi pa i nevjere koja se malo pomalo uvlači u „naše redove“.

"Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima, da vide vaša dobra djela..."

- današnje evanđelje.

Sve vas iskreno pozdravljam u Kristu i želim svako dobro uz obilje Božjeg blagoslova

uz nadolazeće blagdane bl. Alojzija Stepinca i Gospe Lurdske,

fra Josip Grivić